

der gives disse Kasser, har andre Formaal, — er jo imidlertid, som det ærede Medlem ogsaa antydede, netop forandret af mig, idet jeg efter at være oplyst om, hvorledes Sagen forholdt sig, fik Forhandlingerne i Gang desangaaende med Direktoratet, og disse resulterede i en Indstilling fra Direktoratet til mig om at forandre disse Forhold og at godskrive Fællesskasserne og Fællesfonden de Beløb, som man havde fradraget dem for at dække de i Aarenes Løb paaløbne Renter. Dette er sket ved en Resolution af 4. September f. A., som bestemmer, at den gamle Resolution ophæves, og at de de grønlandske Fællesskasser i sin Tid debiterede Beløb som Refusion for, hvad der er brugt ud over Reservefond, atter krediteres dem, og at de af de grønlandske Fællesskasser i Aarene 1900—1901 og 1904—05 til de grønlandske Sparekasser udrede Beløb til Renter atter godskrives dem; endvidere, at de af Fællesfonden for hele Grønland i de samme Aar til Forrentning af Enkeforsørgelseskassens Midler atter godskrives Fællesfonden, og at Direktoratet ved Afslutning af Regnskabet for Finansaaret 1905—06 bebyndiges til at foretage de i saa Henseende fornødne Omposteringer; og endelig, at de til den omtalte Forrentning fornødne Beløb fremtidig opføres paa de aarlige Finanslove under Udgifter til Koloniernes Forsyning, men samtidig opføres under Indtægtspost 4.

Hele dette Forhold vil imidlertid eventuelt kunne komme nærmere til Forhandling, idet de fornødne Ændringsforslag i saa Henseende ville blive stillede til 3die Behandling.

Der kan ogsaa senere blive Anledning til at omtale de forskellige Regnskabsforhold, i Anledning af hvilke Finansudvalget mulig maatte finde Grund til at stille nogle Forespørgsler. For mit Vedkommende skal jeg foreløbig kun oplyse, at jeg har alle disse Forhold under Overvejelse, og at jeg navnlig ogsaa mener, at der er Anledning til at overveje, om man ikke skulde refundere Hjælpekassernes og Sparekassernes Reservefond de Beløb, som i Aarenes Løb ere brugte, samt, om der mulig ikke kunde være Grund til at undersøge Beløb, der vedrøre de forskellige kommunale Kasser.

Det ærede Medlem spurgte mig dernæst, hvilke Rammer der var givet de Spørgsmaal, som jeg havde sendt op til de grønlandske Forstandskaber vedrørende eventuelle Forandringer i Forstandskabernes Sammensætning. Heller ikke

denne Sag har været Genstand for noget Samraad, thi jeg vilde da have kunnet meddele det ærede Medlem baade, at jeg havde afsendt saadanne Skrivelser, og hvad disse gik ud paa. I Henhold til mine Udtalelser her i Fjor blev der i Forsommerens Løb udarbejdet Forslag til Forandringer i Forstandskabernes Sammensætning, og dette Forslag var det min Agt at indsende til Forstandskaberne. Imidlertid vilde jeg dog først forhøre mig her nede hos grønlandskyndige og grønlandsinteresserede Folk, og jeg udsendte derfor Udkastet til en 10—12 Mennesker, som jeg bad om at overveje Spørgsmaalene og skriftlig give mig deres Udtalelser. Det havde da været min Agt senere at faa mundtlige Konferencer med disse Herrer. Det viste sig imidlertid, at Svarene, der indkom, vare saa afvigende, at jeg baade kunde se, at det vilde være vanskeligt at skabe Enighed, og navnlig, at dette neppe vilde kunne naas, inden det blev nødvendigt for mig at opsende Forslag, hvis de overhovedet skulde kunne naa at komme til Forhandling i de Møder, der holdes i Vintertiden. Jeg gav derfor Forstandskaberne Meddelelse om, at et saadant Forslag var udarbejdet som Udkast, men, at man ikke havde faaet det færdigt, saa det kunde opsendes til Grønland, men hvis disse Spørgsmaal kom til Forhandling ved Forstandskabernes Møder, anmodede jeg dem om at tilsende mig Resultatet af disse Forhandlinger direkte til Ministeriet, hos hvem Sagen for Tiden beroede. Naar jeg holdt Spørgsmaalet saadan i al Almindelighed, var det efter udtrykkelig Anmodning til mig fra grønlandsinteresserede Folk, som mente, at man ellers i Forstandskaberne vanskeligt vilde udtale sig om andre Ting, som man kunde have paa Hjærte, og som man ellers kunde benytte Lejligheden til at komme frem med, Ting, som jeg kunde have Interesse af at blive bekendt med.

Sluttelig kom det ærede Medlem ind paa selve Samraadet og udtalte sin Beklagelse af, at der ikke i Aar var fremkommet et Forslag om Adskillelse af Administration og Handel. Det ærede Medlem havde ventet, at jeg var kommen med et saadant Forslag, og mente, at man i Almindelighed havde ventet det. At man almindelig har ventet det, har jeg imidlertid ikke haft Indtryk af, og man har i hvert Fald ikke haft Grund til at vente, at et saadant Forslag skulde fremkomme fra min Side, inden jeg havde faaet forhandlet med de grønlandske Forstander-